

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719010275
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719010275.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného P. J., v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe po podmienenom odsúdení, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 13.02.2020 pod sp. zn. 6Nt/27/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.03.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného P. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Skalica podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona rozhodol tak, že odsúdený P. J., nar. XX.XX.XXXX v X., sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Skalica č. k. 0T/19/2017-33, zo dňa 19.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2017, neosvedčil, a preto uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd odsúdeného zároveň zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že k nariadeniu výkonu trestu odňatia slobody pristúpil súd preto, že sa odsúdený P. J. v 24-mesačnej skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Skalica pod sp. zn. 0T/19/2017 zo dňa 19.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2017 (pre spáchanie prečinu podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.) dopustil ďalšej protispoločenskej činnosti, a to prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zák. spáchaného dňa 10.02.2019, za čo bol následne sankcionovaný trestným rozkazom Okresného súdu Skalica pod sp. zn. 0T/9/2019 zo dňa 12.02.2019 (právoplatného toho istého dňa).

Podľa názoru okresného súdu, práve spáchanie vyššie uvedenej protiprávnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vytvára zákonný predpoklad na vyslovenie neosvedčenia sa v skúšobnej dobe uloženej mu predchádzajúcim odsúdením. Zaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zdôvodnil okresný súd skutočnosťou, že odsúdený v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený P. J., ktorú však do termínu neverejného zasadnutia sťažnostného súdu bližšie písomne nezdôvodnil.

Na podklade podanej sťažnosti krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienčné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie správne okresný súd rozhodol, pokiaľ podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil neosvedčenie sa odsúdeného P. J. v skúšobnej dobe podmienčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Skalica č. k. OT/19/2017 zo dňa 19.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2017, a preto uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace vykoná. Materiálnym základom pre takéto rozhodnutie je preukázateľná skutočnosť spočívajúca v tom, že odsúdený počas skúšobnej doby, ktorá mu plynula od 20.04.2017 do 20.04.2019 (§ 50 ods.1 druhá veta Tr. zák.), spáchal opakovane ďalšiu protiprávnu činnosť v podobe úmyselného trestného činu dokonca obdobného charakteru, ako tomu bolo pri predchádzajúcom odsúdení (keď rovnako viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, navyše v momentálnom prípade aj po uloženom zákaze činnosti viesť motorové vozidlá).

Okresný súd v tejto súvislosti veľmi výstižne poukázal na konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali jeho rozhodnutie, a to predovšetkým na osobu odsúdeného, ktorý opätovne pácha protispoločenskú činnosť, čo svedčí o tom, že podmienčné odsúdenie na odsúdeného nemá dostatočný prevýchovný vplyv, a preto je nutné na neho pôsobiť len trestom represívnym. Odsúdený teda jednoznačne nevyhovel zákonnej podmienke riadneho vedenia života, čo spolu s vyššie uvedenými skutočnosťami zakladá dôvod na premenu trestu tak, ako to vyslovil okresný súd v enunciiate napadnutého uznesenia.

Nad rámce odôvodnenia napadnutého uznesenia sťažnostný súd uvádza, že podmienčným odsúdením súd vyjadruje páchateľovi dôveru a zároveň mu dáva možnosť, aby sa sám svojím chovaním, bez izolácie od spoločnosti pričínil o to, že výkon podmienčne odloženého trestu odňatia slobody nebude nariadený. Tohto výsledku však odsúdený môže dosiahnuť len skutočnosťou, že bude v skúšobnej dobe, určenej mu pre túto príležitosť súdom, viesť riadny život. Avšak v danom prípade odsúdený nepreukázal v rámci plynúcej skúšobnej doby polepšenie a tiež ani to, že by začal viesť riadny život. Naopak, ako to vyplýva aj zo spisového materiálu a ako to aj konštatoval súd prvého stupňa, odsúdený svojím konaním dal podnet na premenu podmienčného odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody opätovným páchaním protispoločenskej (v danom prípade opätovne trestnej) činnosti. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom s jeho závermi sa sťažnostný súd stotožňuje a v ďalšom na ne bez potreby ich opakovania odkazuje.

Rovnako správne a v súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd, keď odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže odsúdený pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený týmto súdom, nebol ešte vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Trnave rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.